

ЗАВРШЕНА МЕЂУНАРОДНА ЛЕТЊА ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА, КУЛТУРЕ И ИСТОРИЈЕ

Полазници задовољни отишли кућама

Протеклих неколико година, када овдашњи студенти положе и последњи испит пред летњу паузу, у учионице на новосадском Филозофском факултету улазе неки нови студенти, али и они који су одавно завршили студије. Дошавши из десетина различитих земаља, седају у клупе и ма колико различити били, могу бити сигурни у једно - све их спаја љубав према српском језику, култури и историји.

Шеснаеста по реду Међународна летња школа српског језика, културе и историје ове године трајала је од 23. јула до 11. августа, а окупила је 60 учесника из целог света. То-

Магдалена

Вољчек

Миртут

ком три недеље, заљубљеници у српски језик имали су прилику да се упознају са културом нашег региона и прошире знања о српском језику, књижевности, култури и историји изван граница наше земље.

Вољчек има 22 године, долази из Пољске и студент је Балканске филологије. Кући носи само позитивне утиске јер, како

каже, сва очекивања су му се испунила. И више од тога.

- За ове три недеље прилично сам упознао град, највише центар и Петроварадинску тврђаву. Најјачи утисак на мене је оставио Штранд, јер није уобичајено да се у граду налази тако лепа плажа и идеално је место за одмор после посла или након предавања - каже Вољчек.

На питање зашто га привлачи баш наш језик каже да смо сви ми Словени, а да, сем тога, српски лепо звучи. Његова сународница Магдалена, која студира Српску филологију, није планирала да се бави нашим језиком.

- Хтела сам да студирам енглески језик, но како то нисам успела, уписала сам српски. Чим сам почела да учим, заволела сам га и остала на студијама. Српски и пољски су словенски језици, па ми није било тешко да га савладам. Када на факултету разговарамо на пољском често убацимо српски. Дешава се - с осмехом објашњава Магдалена и додаје да јој је први утисак био да су људи овде увек расположени да помогну и зраче оптимизмом.

Летњу школу српског језика похађају и они који су одавно завршили факултете и увелико се баве својим професијама, које не морају имати директну везу с језиком. Миртут из Шпаније је наставница историје, а докторирала је на историји некадашње Југославије.

- Најтеже ми је да пишем ћирилицом. Падежи нису проблем, јер их знам из латинског језика, но ја већ дуго учим српски на путовањима по Балкану. Увек сам осећала да могу да се зближим с људима овде и да разумем менталитет - каже Миртут.

Вољчек, Магдалена и Миртут, заједно са колегама са курса у протекле три недеље похађали су часове лекторских вежби, предавања из књижевности, лингвистике и историје, међутим имали су доста времена и за ваннаставне активности - учење народних песама и игара уз помоћ АКУД „Соња Маринковић“, и обилазак културно-историјских знаменитости у окружењу. У петак увече у Кино-сали Филозофског факултета приредили су завршну приредбу на којој су песмом, игром и глумом, као и презентацијом својих језика и култура, показали шта су научили о нашем језику, култури и историји.

Ј. Здјеларевић
Фото: Б. Лучић